

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

9 Firavun, devlet adamları ve hânedanı, ondan öncekiler, altı üstüne getirilen beldeler de, hep o hatayı işlediler.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾

10 Hep, Rablerinin görevlendirdiği Rasûle saygı göstermediler, inanmadılar, tebliğlerini kabul etmediler, sünnetlerini uygulamadılar, karşı geldiler. Allah da, onları daha ağır cezalarla cezalandırdı.

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

11 Doğrusu, sular kabarınca, sizi gemilerde biz taşıdık.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

12 Bunları size bir ibret yapalım da, anlayıp değerlendirebilecek kimselerin kulaklarında kalmaya devam etsin istedik.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

13 Sûra bir kere üfürüldüğü zaman, olacak olur.

حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

14 Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp dehşetle bir defa çarpışarak, un ufak edildiği, lavlar fışkırdığı zaman olacak olur.

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

15 İşte o gün olacak olur.

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

16 Gök yarılmış, o gün çökmüştür.

الْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾

17 Melekler göğün etrafındadır. O gün, Rabbinin Arş'ını, sınırsız kudret ve iktidar makamını, bunların üstünde sekiz melek taşır.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

18 O gün hesaplarınızın görülmesi için Allah'ın huzuruna çıkarılırsınız. Gizli hiçbir haliniz kalmaz.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ ﴿١٩﴾

19 Amel defteri sağından verilen:

“- Alın kitabımı okuyun” der.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ ﴿٢٠﴾

20 “- Ben kesinlikle hesabımla karşılaşacağımı, sorguya çekileceğimi anlamış ve hazırlanmıştım.”

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

21 Artık o beğendiği bir hayattadır.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

22 Yüce cennetlerde, yüksek konaklardadır.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

23 Cennetin meyvaları da sarkmıştır, kolayca devşirilir.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

24 “- Geçmiş günlerdeki iyi amellerinize, peşin olarak önceden gönderdiklerinize karşılık, afiyetle yeyin için” denir.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ ﴿٢٥﴾

25 Amel defteri solundan verilen ise:

“- Keşke bana kitabım, sicilim verilmeseydi” der.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ ﴿٢٦﴾

26 “- Hesabımın ne olduğunu bilmeseydim.”

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

27 “- Keşke, ölümle her iş bitmiş olsaydı.”

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٨﴾

28 “- Malım bana hiçbir fayda sağlamadı.”

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ﴿٢٩﴾

29 “- Saltanatım, iktidarım, gücüm de benden alındı, yok olup gitti.”

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

30 “- Onu yakalayın, ellerini boynuna bağlayın.”

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

31 “- Sonra onu kaynayan köpüren büyük ateşe atarak ağırlaştırılmış yanma cezası verin.”

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

32 “- Önce onu, yetmiş arşın uzunluğunda bir zincire vurun, cehenneme öyle sokun.”

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

33 Çünkü o, ulu Allah'a iman etmezdi.

وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

34 Çevresi, çaresi olmayan yoksulun karnını doyurmaya teşvik etmezdi.